

Treinen zijn meer dan voertuigen op rails, voor reizigers hebben ze een betekenis. De trein kan een symbool worden, een beeld van het leven. Dat heb ik willen uitdrukken in dit gedicht.

Bladeren op de rails

Een verlaten spoorlijn door het bos.
Herfstbladeren. Roestige rails.

De trein rijdt allang niet meer.
Waarheen gaan de rails?
Waar vandaan komen ze?

Ooit reisden mensen hier,
ergens heen, ergens vandaan,
hun valies vol dromen,
een geliefde, een veilig land,
een toekomst vol hoop.

Stil misschien ook, mistroostig,
heimwee naar wat achter bleef,
bang misschien voor wat te wachten staat.

Bladeren op de rails. Slipgevaar. Vierkante
wielen.

Een leven dat niet gladjes verloopt,
Verder moet je, je hebt er niet om gevraagd,
je kunt er niet uit, uit de trein,
je moet er mee dealen, er het beste van maken,
vertrouwen dat je trein veilig het station bereikt.

Je leven weer op de rails krijgen,
niet zo makkelijk
uitglijden op de glibberige staven.
Een helpende hand om je evenwicht te bewaren.

Geruststelling
een trein rijdt hier niet meer
tijd genoeg om te blijven proberen.

Guus Wiegerinck

Verscheen eerder in "De Stem van de familie" (jrg 14 nr 10, november 2016)
"De Stem van de familie" is de nieuwsbrief voor familie en naasten van patiënten van GGNet.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van Modelbouwvereniging Arnhem e.o.